



ಜೊತೆ ಹರಡುತ್ತಿದ್ದವು! ನಾವು ಈ ತುದಿಯಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯಲ್ಲಿರುವ ತರಗತಿಯವರನ್ನು ನೋಡಬಹುದಿತ್ತು. ರಸ್ತೆ ಕಾಳಿಬಾರದೆಂದು ದೊಡ್ಡ ದಾದ ಸೀಲಿ ಪರದೆಯನ್ನು ಹಾಲ್ನ ನಮುಂಭಾಗದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ನಮ್ಮುದು ಒಂದು ರಿಟಿಯಲ್ಲಿ ತರೆಮರೆಯ ಶಾಲೆ. ಸಾಯಂಕಾಲ ಶಾಲೆ ಮುಗಿದೋಡನೆ ಆ ತೆರೆಯನ್ನು ಮೊಲ್ಲೆತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಆ ದಿನದ ನಮ್ಮ ಶಾಲೆಯ ನಾಟಕ ಮುಗಿಯತ್ತಿತ್ತು.

ಹುಯ್ಯೋ ಹುಯ್ಯೋ ಮಳೆರಾಯ...  
ಶಿಶುಗಿತೆಯೊಂದಿಗೆ ಟೀಚರ್ ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ  
ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಪದ್ಯಗದ್ಯಗಳ ಸಾಲುಗಳು ಬಿಡದೆ ಸುರಿಯ,  
'ಧೋ' ಎನ್ನುವ ಮಳೆಯಂತೆ ಸೇರಿಹೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವು -  
'ಮಳೆರಾಯ ಒಂದ / ಗಾಳಿಮಾಮನ ಜೊತೇಲಿ /  
/ ತಯನ್ನೆಲ್ಲ ಚೆಲ್ಲಿದ / ಚೆಳಿರಪ್ಪೇ ಚೆಳಿರೋ /  
ಚೆಳಿರಮ್ಮೋ ಚೆಳಿರೋ... (ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಪದ್ಯ  
ಹೇಳುವಂತೆ ರಾಗಬಢವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ನಂತರದ್ದು ಗಡ್ಡುದ ಸಾಲುಗಳು) / ಹೊದಿಕೆ ಹೊಡ್ಡಿ, ಕಂಬಳ ಹೊಡ್ಡಿ, ಅಜ್ಞನ ಶಾಲು ಹೊದ್ದೊಂಡೆ ಅಪ್ಪನ ಕೋಟಿ ಹಾಕ್ಕೊಂಡೆ, ಅಮೃನ ಕೀರೆ ಹೊದ್ದೊಂಡೆ. ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು ಚೆಳಿ ಹೋಗ್ಗೇ ಇಲ್ಲ... ಏನಾಡ್ಡೇss?... ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಹೋದೆ, ಅಮೃ ಒಂದ್ದೊಂಟ ಬಿಂಬಿಸಿ ಕಾಫಿ ಕೊಟ್ಟಿ. ಗಟ್ಟಗಟಾಂತ ಶುದ್ಧಬಟ್ಟೆ. ಚೆಳಿರಾಯ ಸೀಕರದೇಹೋದ...’ ಎಂದು ಚಪ್ಪಳಿ ತಟ್ಟಿ ನಾವು ನಾವಾಗ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ನಗುತ್ತಿದ್ದ ಟೀಚರ್ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದ್ದ ಮುಂದಿನ ಒಂದೆರಡು ಹಲ್ಲುಗಳು ಮಿನಗುತ್ತಿದ್ದವು!!

ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಕೊಡೆ ನಮಗೆ ಅನಿವಾರ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವಾಗಿತ್ತು. ಕೆಲವೇ ಮಂದಿ ರೈನೋಕೋಟ್ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ದೇವಸಥನದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗುವ ಕೆಲವರು ತಾಳೆ ಎಲೆ ಜೋಡಿಸಿ ಮಾಡಿ, ಗಡ್ಡ ಹಿಡಿಕೆಯಿರುವ, ಮಡಿಕಲು ಬಾರದ ಓಲೆಕೊಡೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವೆಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಪ್ಪ ಬಟ್ಟೆಯ ಕೊಡೆ